

ΔΕ024- ΤΟΜΟΣ **B**

Επιμέλεια
Βίκυ Βάρδα

Η ελληνική δημόσια διοίκηση

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1-

Η ΕΛΛΗΝΙΚΉ ΔΗΜΌΣΙΑ ΔΙΟΪΚΗΣΗ

eclass4U
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Από το εγχειρίδιο του ΕΑΠ – μόνο τα κεφάλαια 1 & 2 – τα κεφάλαια 3 & 4 από συμπληρωματικό υλικό

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Στοιχεία ιστορικής εξέλιξης: τα βασικά προβλήματα της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και οι σύγχρονες κατευθύνσεις της 15

Σκοπός	15
Προσδοκώμενα Αποτελέσματα	15
Έννοιες-Κλειδιά	15
Εισαγωγικές παρατηρήσεις	16

Ενότητα 1.1

Στοιχεία ιστορικής εξέλιξης	17
1.1.1 Από την ίδρυση του ελληνικού κράτους έως το 1910.....	17
1.1.2 Από τα χρόνια του Βενιζέλου έως και τη δικτατορία των Συνταγματαρχών	19
1.1.3 Οι εκθέσεις Βαρβαρέσσου, Langrod, ΚΕΠΕ, Δεκλερρή	21

Ενότητα 1.2

Σύγχρονες τάσεις	24
1.2.1 Η πολιτική περιορισμού του δημόσιου τομέα	24
1.2.2 Βήματα για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης.....	25
Σύνοψη	29
Παράρτημα	30
Βιβλιογραφία	31
Οδηγός για περαιτέρω μελέτη	32

eclass4U
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η Κεντρική Διοίκηση του Κράτους 33

Σκοπός	33
Προσδοκώμενα Αποτελέσματα	33
Έννοιες-Κλειδιά	33
Εισαγωγικές παρατηρήσεις	34

Ενότητα 2.1

Θεμελιώδεις Έννοιες	35
2.1.1 Κυβερνητικές και Διοικητικές Λειτουργίες	35
2.1.2 «Στενή» και «Ευρεία» Έννοια της Εκτελεστικής Λειτουργίας	35
2.1.3 «Στενή» και «Ευρεία» Έννοια της Δημόσιας Διοίκησης	36
2.1.4 Η Έννοια της Διοικητικής Υπηρεσίας	36
2.1.5 Η Έννοια του Δημόσιου Τομέα	37
2.1.6 Τα Διοικητικά Όργανα	38
2.1.7 Η Ιεραρχία των Οργάνων	39

Ενότητα 2.2

Τα κεντρικά Όργανα του Κράτους	41
2.2.1 Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας	41
2.2.2 Ο Πρωθυπουργός	43
2.2.3 Η Κυβέρνηση	45
2.2.4 Τα Κυβερνητικά Όργανα	47
2.2.5 Οι Υπουργοί και Υφυπουργοί	48
2.2.6 Οι Γενικοί και Ειδικοί Γραμματείς	50
2.2.7 Οι Διυπουργικές Επιτροπές	51
2.2.8 Λοιπά Συλλογικά Γνωμοδοτικά Όργανα	52

Ενότητα 2.3

Η Δομή της Κεντρικής Διοίκησης	54
2.3.1 Τα Υπουργεία	54
2.3.2 Οι Οργανισμοί των Υπουργείων	58
Σύνοψη	60
Παράρτημα	61

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ & ΠΑΘΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η έκθεση Βαρβαρέσου αναφέρεται στην ελληνική δημόσια διοίκηση, στην ανεπάρκεια του διοικητικού της μηχανισμού και στην αναγκαιότητα αναδιοργάνωσής της. Ακολούθησαν προτάσεις σχετικά με: το πλεονάζον προσωπικό, την κακοδιαχείριση, την ενίσχυση του θεσμού της αποκέντρωσης και τις πολιτικές παρεμβάσεις στις διαδικασίες διορισμού και προαγωγής των υπαλλήλων. Επίσης αναφερόταν ότι χρειαζόταν διακομματική και κοινωνική συναίνεση για την υλοποίηση αυτών των προτάσεων.

Ο **Langrod** (καθηγητής και σύμβουλος του ΟΟΣΑ) συνέταξε δύο εκθέσεις, το 1964 και το 1965. Στην πρώτη αναφέρονταν τα αρνητικά χαρακτηριστικά του διοικητικού μηχανισμού: διοικητικός συγκεντρωτισμός, κατακερματισμός των υπηρεσιών, σύγχυση αρμοδιοτήτων, έλλειψη συντονισμού και εκφράζονταν οι ανάγκες για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, για εξάλειψη των πελατειακών σχέσεων και σε ό, τι είχε σχέση με την πρόσληψη και την εξέλιξη του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης. Οι αλλαγές που προτεινόταν είναι: αλλαγές στη δημόσια εκπαίδευση, αποχώρηση παλαιών υπαλλήλων χωρίς πολιτικά κριτήρια, δημιουργία ενιαίου φορέα αρμόδιου για την αναδιοργάνωση του κράτους και ίδρυση γνωμοδοτικού συμβουλίου για την επιμόρφωση των υπαλλήλων.

**ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕ
Η ΈΚΘΕΣΗ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΕΚΛΕΡΉ ΕΊΝΑΙ:**

Δυσπιστία πολιτών προς το κράτος και της διοίκησής του,

Ανεπάρκεια στην πληροφόρηση, υποκειμενικότητα των υπαλλήλων και χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης

Διαφθορά, πολυνομία, ασάφεια των νόμων, σύγχυση αρμοδιοτήτων, μη εκτέλεση αποφάσεων, ασυνέχεια της εφαρμογής των προγραμμάτων

Έλλειψη τεχνικών μεθόδων για την ορθολογική δράση και διαχείριση της διοίκησης

Γραφειοκρατία, οργανωτικά προβλήματα, χαλαρότητα, ανεπάρκεια ελέγχων, ανεπάρκεια επικοινωνίας με τους πολίτες, διαφθορά

Συγκεντρωτισμός κεντρικής διοίκησης, ανεπάρκεια στην υλικοτεχνική υποδομή, κακή διαχείριση κρατικών πόρων

Απουσία συστήματος κινήτρων και ελλιπής αξιολόγηση των θέσεων και του προσωπικού, έλλειψη πνεύματος πρωτοβουλίας και ευθύνης.

Βασικές Σύγχρονες Τάσεις και Πολιτικές Περιορισμού του Δημόσιου Τομέα

- Η πρόβλεψη των δαπανών
- Ο περιορισμός των επιχορηγήσεων και η μείωση αποδόσεων εσόδων υπέρ τρίτων
- Ο περιορισμός των προσλήψεων
- Η αξιολόγηση των δαπανών
- Η αξιολόγηση της οργάνωσης και λειτουργίας των δημοσίων φορέων

- Η τακτοποίηση χρεών δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων
- Η τακτοποίηση υποχρεώσεων φορέων του δημοσίου, όπως δαπάνες προμηθειών
- Η παροχή δυνατότητας σε δημοσίους οργανισμούς και ασφαλιστικά ταμεία για επενδύσεις σε ακίνητα και κινητές αξίες.
- Η πολιτική των αποκρατικοποιήσεων αποτελεί ένα πολύ σημαντικό μέτρο για τον περιορισμό της έκτασης του δημοσίου τομέα και τη μείωση των ελλειμμάτων του κρατικού προϋπολογισμού.
- Η μείωση των νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα
- Η σύναψη συμφωνιών με ιδιωτικούς φορείς για την παροχή αγαθών και υπηρεσιών προς τους φορείς του δημοσίου ή απευθείας προς τους πολίτες της χώρας.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 2-

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

eclass4U
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΚΡΪΝΟΝΤΑΙ ΣΕ:

Διοικητικές

Νομοθετικές
(υπηρεσίες
Βουλής)

Δικαστικές
(υπηρεσίες
Δικαστηρίων)

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ :

α) στην δημόσια διοίκηση με την στενή έννοια

Σε αυτήν περιλαμβάνεται το νομικό πρόσωπο του κράτους και τα ΝΠΔΔ

β) στην δημόσια διοίκηση με την ευρεία έννοια

Σε αυτήν περιλαμβάνονται επιπλέον τα κρατικά ΝΠΙΔ και οι δημόσιες εταιρείες

Έννοια Δημόσιου Τομέα

Στον δημόσιο τομέα υπάγονται όλοι οι κρατικοί φορείς ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τους διέπει (δημόσιο, ιδιωτικό ή μεικτό)

Το περιεχόμενο του δημόσιου τομέα ποικίλει διαχρονικά. Κριτήριο για τον καθορισμό του αποτελεί το είδος των δεσμεύσεων που το κράτος επιθυμεί να επιβάλλει στους διάφορους φορείς.

Διοικητικά όργανα είναι εκείνα που δεν ανήκουν στην νομοθετική ή δικαστική εξουσία. Σε αυτά περιλαμβάνονται:

▶ **Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας**

▶ **Η Κυβέρνηση**

▶ **Ο Πρωθυπουργός**

▶ **Οι Υπουργοί**

▶ Οι Υφυπουργοί

▶ Τα λοιπά δημόσια όργανα που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις

Διακρίσεις των διοικητικών οργάνων

- ▶ Κεντρικά και Περιφερειακά
- ▶ Ατομικά και συλλογικά
- ▶ Αποφασιστικά, γνωμοδοτικά και εκτελεστικά

- ▶ Τα όργανα με τα οποία δρα η Διοίκηση και είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους ώστε να αποτελούν σύνολα οργανικών θέσεων ονομάζονται δημόσιες υπηρεσίες. Διακρίνονται σε υπηρεσίες διοικητικές, νομοθετικές (υπηρεσίες της Βουλής) και δικαστικές (υπηρεσίες των δικαστηρίων).
- ▶ Οι διοικητικές υπηρεσίες συνιστούν την τεχνική οργάνωση της δημόσιας διοίκησης και αποβλέπουν στην ικανοποίηση των αναγκών των πολιτών. Συνιστούν το βασικότερο στοιχείο της εκτελεστικής λειτουργίας, εξαρτώνται από ορισμένο Υπουργείο και υπόκεινται στον ιεραρχικό έλεγχο ή την εποπτεία του Υπουργού. Οι διοικητικές υπηρεσίες περιλαμβάνουν τόσο της υπηρεσίες της στενής όσο και της ευρείας δημόσιας διοίκησης.

Ιεραρχία των οργανων

Η έννοια της ιεραρχίας διακρίνεται

- ▶ Σε **ιεραρχία οργάνων** (υφίσταται μεταξύ των οργάνων τα οποία ο νόμος ήθελε να διαβαθμίσει σε υπερκείμενα και υποκείμενα – Είναι τμηματική δηλαδή διαφορετική από φορέα σε φορέα)
- ▶ Σε **υπαλληλική ιεραρχία** (συνδέει τους υπαλλήλους μεταξύ τους και με τον Υπουργό- Είναι συνεχής)

Αποτέλεσμα της ιεραρχίας είναι ο ιεραρχικός έλεγχος ο οποίος διακρίνεται

- ▶ Σε **έλεγχο νομιμότητας** (ορθή ερμηνεία και εφαρμογή της νομοθεσίας) και
- ▶ Σε **έλεγχο σκοπιμότητας** (εξετάζεται το σκόπιμο ή μη της σχετικής πράξης)
- ▶ Προληπτικό Έλεγχο (εκ των προτέρων)
- ▶ Κατασταλτικό Έλεγχο (εκ των υστέρων)

Διοικητική εποπτεία

Η άσκηση ελέγχου επί των πράξεων των κρατικών νομικών προσώπων

Η διοικητική εποπτεία διαφέρει από τον ιεραρχικό έλεγχο ως προς τα εξής:

- α) ο εποπτεύων με τον εποπτευόμενο δεν συνδέονται με σχέση ιεραρχίας
- β) προβλέπεται από ειδικές διατάξεις και μπορεί να είναι προληπτική (ασκείται πριν την έκδοση της πράξης) ή κατασταλτική (ασκείται μετά την έκδοση της πράξης)

Στόχοι διοικητικής εποπτείας

- Εξασφαλίζει ενότητα στόχων και λειτουργίας δημόσιας διοίκησης
- Συμβάλλει στην εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής
- Ελέγχεται η τήρηση της νομοθεσίας
- Προλαμβάνει και καταστέλλει καταστάσεις αντίθετες με το δημόσιο συμφέρον

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ – ΙΕΡΑΡΧΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

- το εποπτεύον με το εποπτευόμενο όργανο δεν συνδέονται με **ιεραρχική σχέση** μεταξύ τους, (π.χ. Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας - Δήμαρχος)
- προβλέπεται από **ειδικές διατάξεις**, που καθορίζουν τα μέσα άσκησης και τα όρια της, σε αντίθεση με τον ιεραρχικό έλεγχο που τεκμαίρεται ως επακόλουθο της ιεραρχίας των οργάνων

Τα κεντρικά όργανα του κράτους

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι:

- ▶ ρυθμιστής του πολιτεύματος (π.χ. διαλύει την Βουλή, διορίζει τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς)
- ▶ διεθνής παραστάτης του κράτους (π.χ. συνομολογεί συνθήκες και εκπροσωπεί διεθνώς το κράτος)
- ▶ όργανο της εκτελεστικής εξουσίας (π.χ. εκδίδει και δημοσιεύει τους νόμους που ψήφισε η Βουλή, αρχηγός ενόπλων δυνάμεων, εκδίδει κανονιστικά διατάγματα)
- ▶ όργανο της νομοθετικής εξουσίας (π.χ. έχει την δυνατότητα αναπομπής νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου που έχει ψηφίσει η Βουλή)
- ▶ όργανο της δικαστικής εξουσίας (π.χ. απονέμει χάρη, διορίζει τους δικαστικούς λειτουργούς)

Τα κεντρικά όργανα του κράτους

Ο Πρωθυπουργός είναι

μονοπρόσωπο και άμεσο όργανο.

Κύρια αρμοδιότητά του είναι:

- ▶ Η εξασφάλιση της ενότητας της κυβέρνησης
- ▶ Η κατεύθυνση των ενεργειών των δημόσιων υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής

αρμοδιότητες του Πρωθυπουργού

- ▶ Προσδιορίζει την πολιτική της κυβέρνησης
- ▶ Συντονίζει την εφαρμογή της
- ▶ Επιλύει διαφωνίες μεταξύ Υπουργών
- ▶ Προεδρεύει του υπουργικού συμβουλίου
- ▶ Εποπτεύει της εφαρμογής των νόμων από τις δημόσιες υπηρεσίες
- ▶ Δίνει άδεια για την δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης για κάθε δημοσίευση που προβλέπει ο νόμος

Τα κεντρικά όργανα του κράτους

Αρμοδιότητες του Υπουργικού Συμβουλίου

- ▶ Καθορίζει την γενική πολιτική της χώρας
- ▶ Αποφασίζει για πολιτικά θέματα γενικότερης σημασίας
- ▶ Προτείνει την έκδοση πράξεων νομοθετικού χαρακτήρα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας (σε εξαιρετικές περιπτώσεις)
- ▶ Προτείνει την έκδοση διαταγμάτων
- ▶ Αποφασίζει για θέματα που θέτει προς συζήτηση ο Πρωθυπουργός
- ▶ Αποφασίζει για θέματα που ανήκουν στην αρμοδιότητα άλλων οργάνων της κυβέρνησης και τα οποία θέτει προς συζήτηση ο Πρωθυπουργός
- ▶ Προτείνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να τεθεί η χώρα σε κατάσταση πολιορκίας

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 3-

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΥΛΗ ΑΠ'Ο → (ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΧΛΕΠΑΣ-ΚΟΥΤΑΛΑΚΗΣ, 2016)

Τα χαρακτηριστικά του αποκεντρωτικού συστήματος

- ❑ Γεωγραφική διαίρεση της επικράτειας και διάκριση μεταξύ κεντρικών και περιφερειακών οργάνων
- ❑ Άσκηση αποφασιστικής αρμοδιότητας από τα περιφερειακά όργανα (υπόκεινται μόνο σε έλεγχο νομιμότητας από τα κεντρικά όργανα)
- ❑ Ιεραρχική σχέση μεταξύ κεντρικής διοίκησης και περιφερειακών οργάνων (οι περιφερειακές διοικήσεις δεν έχουν νομική προσωπικότητα)

Στόχοι του αποκεντρωτικού συστήματος:

- α) να καταστήσει τη διοίκηση προσιτή στους πολίτες και
- β) να ενισχύσει την ταχύτητα της αποτελεσματικότητάς της.

Αποκεντρωτικό σύστημα: τα περιφερειακά όργανα αποφασίζουν για υποθέσεις της περιφέρειας, τα όργανα αυτά έχουν αποφασιστικές αρμοδιότητες για την περιφέρεια όπου εδρεύουν. Το ελληνικό κράτος έχει επιλέξει το αποκεντρωτικό σύστημα => άρθρο 101 Συντάγματος: 3. Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους. Τα κεντρικά όργανα του Κράτους, εκτός από ειδικές αρμοδιότητες, έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως νόμος ορίζει.

αρχή της επικουρικότητας: τα κεντρικά όργανα παρεμβαίνουν για την υλοποίηση των στόχων μιας δραστηριότητας μόνο εάν η αποκεντρωμένη περιφερειακή διοίκηση ή η αυτοδιοίκηση δεν μπορούν, π.χ. επειδή δεν διαθέτουν τις ειδικές γνώσεις που διαθέτουν τα κεντρικά όργανα.

Αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων

Οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις

- ασκούν αρμοδιότητες που προηγουμένως ανήκαν στις κρατικές Περιφέρειες αλλά με τον «Καλλικράτη» ορισμένες από αυτές μεταφέρθηκαν στο νέο δεύτερο βαθμό αυτοδιοίκησης, δηλαδή στις αυτοδιοικούμενες Περιφέρειες.
- ανέλαβαν αρμοδιότητες που προηγουμένως ανήκαν στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

οι αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων αφορούν θέματα:

- Προστασίας της δημόσιας περιουσίας
- Διαχείρισης και αξιοποίησης δασικών προϊόντων
- Πολεοδομικών και χωροταξικών ρυθμίσεων γενικότερου χαρακτήρα
- Ελέγχου κυκλοφορίας φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων
- Αποφάσεων κατεδάφισης αυθαιρέτων κτισμάτων και κατασκευών, κατόπιν σχετικής απόφασης από την Πολεοδομία
- Καθορισμού χρήσης γης για παραχώρηση ακινήτων για κοινωφελείς σκοπούς
- Μεταλλευτικών, εγγειοβελτιωτικών και άλλων έργων.

Πλεονεκτήματα της αποκέντρωσης

Οι αποκεντρωμένοι θεσμοί

- πιο ευέλικτοι και μπορούν να ανταποκριθούν πιο γρήγορα στις συνθήκες που αλλάζουν και στις ανάγκες των πολιτών.
- πιο αποτελεσματικοί από τους συγκεντρωτικούς.
- πιο καινοτόμοι από τους συγκεντρωτικούς.
- ενισχύουν το ηθικό, την αφοσίωση και τη παραγωγικότητα των εργαζομένων σε αυτούς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 4-

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΥΛΗ ΑΠ'Ο → (ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΧΛΕΠΑΣ-ΚΟΥΤΑΛΑΚΗΣ, 2016)

Έννοια αυτοδιοίκησης

Σύσταση οργανωτικών μονάδων της διοίκησης εκτός του νομικού προσώπου του κράτους που αποτελούν ιδιαίτερα νομικά πρόσωπα και διεξάγουν ορισμένο κύκλο διοικητικών υποθέσεων

Διακρίσεις αυτοδιοίκησης

- ❖ i) τοπική αυτοδιοίκηση: το νομικό πρόσωπο είναι αρμόδιο για τις υποθέσεις που συνδέονται με ορισμένη γεωγραφική περιοχή
- ❖ ii) καθ' ύλην αυτοδιοίκηση: το νομικό πρόσωπο είναι αρμόδιο για τις υποθέσεις που συνδέονται με ένα ειδικό σκοπό

Όψεις της αυτοδιοίκησης

- ❖ Πολιτική (τρόπος ανάδειξης οργάνων)
- ❖ Διοικητική (κατανομή αρμοδιοτήτων)
- ❖ Τεχνική (διαρθρωτικό σχήμα)

Οι αυτοδιοικούμενοι οργανισμοί διαθέτουν

- Διοικητική αυτοτέλεια υποθέσεων
- (το νομικό πρόσωπο έχει αρμοδιότητα για ορισμένες υποθέσεις, περιορισμένο γεωγρ. χώρο, πληθυσμό κλπ)
- Διοικητική αυτοτέλεια οργάνων
- (το νομικό πρόσωπο υπόκειται σε εποπτεία και όχι ιεραρχική εξάρτηση με την κεντρική διοίκηση)
- Δημοσιονομική αυτοτέλεια
- (το νομικό πρόσωπο διαθέτει δυνατότητα οικονομικής διαχείρισης και εξεύρεσης πόρων)

Αρμοδιότητες Δήμων

- ▶ Τοπικές Υποθέσεις (αρ. 102, παρ. 1 Συντάγματος). Ενδεικτική απαρίθμηση από «Καλλικράτη»
- ▶ Αρμοδιότητες κρατικού χαρακτήρα σε τοπικό επίπεδο (π.χ. οργάνωση εκλογών, πολιτικοί γάμοι, ληξιαρχικά βιβλία κλπ)
- ▶ Διαφοροποιημένες αρμοδιότητες σε ειδικές κατηγορίες Δήμων («Καλλικράτης», αλλά μερικώς σε αναστολή)
- ▶ Μέσω «Διοικητικής Υποστήριξης» («Καλλικράτης»)- Παράταση εφαρμογής

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ Β' ΒΑΘΜΟΥ

► 13 Περιφέρειες (Πρόγραμμα Καλλικράτης, 2010)

1. Αττικής-έδρα Αθήνα,
2. Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας-έδρα Λάρισα,
3. Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας-έδρα Ιωάννινα,
4. Πελοπόννησος-Δυτική Ελλάδα-
5. Ιόνιο-έδρα Πάτρα, Αιγαίου-έδρα Πειραιάς,
6. Κρήτης-έδρα Ηράκλειο,
7. Μακεδονίας-Θράκης-έδρα Θεσσαλονίκη

Προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης και οι θεσμοί ελέγχου της

Είδη διαδικασιών προσλήψεων

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΒΙΚΥ ΒΑΡΔΑ

- ▶ Διαδικασίες που διενεργεί το ΑΣΕΠ
- ▶ Διαδικασίες που διενεργούν άλλοι φορείς υπό την έγκριση του ΑΣΕΠ

Μέθοδοι επιλογής

- ▶ Γραπτός διαγωνισμός
- ▶ Επιλογή με σειρά προτεραιότητας
- ▶ Επιλογή με ουσιαστική εκτίμηση προσόντων (για το ειδικό επιστημονικό προσωπικό)

Διακρίσεις προσωπικού

- ▶ Μόνιμο προσωπικό
- ▶ Προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου
 - i) ορισμένου χρόνου
 - ii) Αορίστου χρόνου

Κινητικότητα Υπαλλήλων

- ▶ **Μετακίνηση**
- ▶ **Μετάθεση**
- ▶ **Απόσπαση**
- ▶ **Μετάταξη** : Από κλάδο σε κλάδο (ίδιας κατηγορίας)
 - Σε κλάδο ανώτερης κατηγορίας
 - Σε άλλο υπουργείο, δημόσια υπηρεσία ή ΝΠΔΔ
 - Σε υπηρεσία παραμεθόριας περιοχής

Μεταρρυθμιστικά μέτρα κρατών αναφορικά με υπηρεσίες κοινής ωφέλειας

- Αναδιάρθρωση δημοσίων επιχειρήσεων
- Ιδιωτικοποίηση των δραστηριοτήτων τους
- Δημιουργία μηχανισμών ρύθμισης και απελευθερωμένης πλέον αγοράς

Προϋποθέσεις επιτυχούς λειτουργίας των ρυθμιστικών αρχών :

- Στελέχωση με εξειδικευμένα και μη συνδεδεμένα με την πολιτική στελέχη
- Δημιουργία κανονιστικού πλαισίου που να ενθαρρύνει τον ανταγωνισμό και τις πρακτικές/πολιτικές ρύθμισης της αγοράς
- Ύπαρξη κανόνων που να διασφαλίζουν την ανεξαρτησία, διαφάνεια και λογοδοσία των μηχανισμών ρύθμισης

Οι Ανεξάρτητες Αρχές

Λόγοι δημιουργίας

- Λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος
- Προστασία ατομικών δικαιωμάτων
- Πολυπλοκότητα σύγχρονης διακυβέρνησης
- Θεσμική ομοιομορφία

Διακρίσεις των Ανεξάρτητων Αρχών στην Ελλάδα

- Συνταγματικά και νομοθετικά κατοχυρωμένες
- Συλλογικές και μονοπρόσωπες
- Διάκριση ανάλογα με την δραστηριότητα
 - i) Προστασία ατομικών δικαιωμάτων
 - ii) Λειτουργία της δημόσιας διοίκησης
 - iii) Ρύθμιση της αγοράς
 - iv) Συνδυασμός των παραπάνω
- Διάκριση ανάλογα με την έκδοση εκτελεστών ή μη πράξεων

Προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των μελών των Ανεξάρτητων Αρχών

- Επιλογή
- Θητεία
- Έλεγχος
- Κωλύματα- ασυμβίβαστα- παύση
- Ευθύνη

Παράγοντες που καθορίζουν την ανεξαρτησία των Ανεξάρτητων Αρχών

- ▶ Τρόπος διορισμού και απόλυσης των μελών τους
- ▶ Διάρκεια θητείας των μελών τους
- ▶ Χρηματοδότηση
- ▶ Δυνατότητα ακύρωσης των αποφάσεών τους από την κυβέρνηση

Συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές

01

Αρχή Προστασίας
Προσωπικών
Δεδομένων

02

Εθνικό
Συμβούλιο
Ραδιοτηλεόρασης

03

Αρχή
Διασφάλισης του
Απορρήτου των
Τηλεπικοινωνιών

04

Ανώτατο
Συμβούλιο
Επιλογής
Προσωπικού

05

Συνήγορος του
Πολίτη

νομοθετικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές

1. Επιτροπή Ανταγωνισμού (Ν. 703/1977)
2. Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (Ν. 2773/1999)
 - η [Ελληνική Στατιστική Αρχή](#) (ΕΛ.ΣΤΑΤ.) (Ν.3832/2010),
 - η [Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων](#) (Α.Α.Δ.Ε., Ν.4389/2016)^{[4][5]},
 - το [Σώμα Φορολογικών Διαιτητών](#) (Σ.Φ.Δ.) (αρ.31 του Ν.3943/2011) και
 - η [Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων](#) (Ν.4013/2011)^[6].
3. Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών ή Ταχυδρομείων (Ν. 2246/1994)
4. Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (Ν. 1969/1991)
5. Συνήγορος του Καταναλωτή (Ν. 3297/2004)
6. Εθνική Επιτροπή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαγωγής (Ν. 3305/2005)
7. Εθνική Επιτροπή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης των Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες (Ν. 3421/2005)
8. Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας (Ν.3370/2005)
9. Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (Ν. 3374/2005)

ΑΣΕΠ

01

Το ΑΣΕΠ προβαίνει, μετά την έγκριση της Τριμελούς Επιτροπής για την πλήρωση των θέσεων, στη σχετική προκήρυξη, συγκροτεί τις απαιτούμενες επιτροπές και ενεργεί κάθε προβλεπόμενη διαδικασία μέχρι και τον καθορισμό των διοριστέων. Η αρμοδιότητα αυτή καλύπτει τόσο τους μόνιμους όσο και τους απασχολούμενους με σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου.

02

Οι διαδικασίες πρόσληψης χωρίζονται σε 2 κατηγορίες: α) στις διαδικασίες που διενεργεί το ίδιο το ΑΣΕΠ όταν πρόκειται για επιλογή τακτικού προσωπικού ή προσωπικού με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου και β) στις διαδικασίες που διενεργούν φορείς οι οποίες τελούν υπό την έγκριση του ΑΣΕΠ όταν πρόκειται για επιλογή προσωπικού με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου.

03

Σύμφωνα με το Σύνταγμα (άρθρο 103 παρ. 7) η πρόσληψη υπαλλήλων στο δημόσιο τομέα γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα αντικειμενικά κριτήρια. Οι μέθοδοι επιλογής του προσωπικού διακρίνονται σε 3 είδη: α) επιλογή με γραπτό διαγωνισμό, β) επιλογή με καθορισμένη σειρά προτεραιότητας και γ) επιλογή με βάση την ουσιαστική εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων.

eclass4U

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ 4

Επιμέλεια
Βίκυ Βάρδα

Σας ευχαριστώ πολύ